

Ο τρόπος που έχουμε υλοποιήσει τον αλγόριθμο του Prim περιέχει:

- Ένα εξωτερικό for που εκτελείται $|E|$ φορές, όπου E ο αριθμός των ακμών.
Σε κάθε επανάληψή του εξωτερικού for προσπαθούμε να βρούμε την ακμή με το ελάχιστο βάρος σαρώνοντας το πίνακα γειτονικών κορυφών.
Η σάρωση αυτή απαιτεί V^2 επαναλήψεις, άρα η συνολική πολυπλοκότητά είναι $O(|E|V^2)$

Αν όμως χρησιμοποιούσαμε ένα σωρό ελαχίστων η εύρεση ελαχίστου θα ήταν $\log_2(|V|^2) = 2 \log_2(|V|)$, οπότε η πολυπλοκότητα θα ήταν: $O(|E| \log_2(|V|))$.